

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

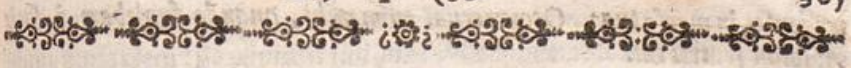
Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XXXVIII. Virgo Dolorosa S. Joanni Virgini à Christo in cruce moriente speciali modo commendatur. Emblema. Adamas, gemma purissima in mensa expositus cum lemmate: In puritate pretium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XXXVIII.

Virgo Dolorosa S. Joanni Virgini à Christo in cruce moriente speciali modo commendatur.

In puritate pretium.

Deinde dicit Discipulo. Ecce Mater tua.

Joan. 19. 27.

David Israëlitarum Rex morti nunc proximus diversa filio suo Salomoni dedit monita, ubi inter alia & fidelitatem Berzellai, quod in omni adversitate sibi constans ac fidelis permanerit, emphaticè illi commendavit; & quia tum temporis intervallo Berzellai jam profectæ erat ætatis, voluit moriturus Rex, ut & posteris ejus ac filijs idem honor haberetur: *Sed & filijs Berzellai Galaaditis reddes gratiam, eruntque comedentes* *1. Reg. 2. 7.*

Mater Dolorosa. Q9

medentes in mensatua: Occurrerunt enim mihi, quando fugiebam à facie Absolon fratris tui.

Non Davidem in molli lectulo morientem hodie ad considerandum tibi propono, anima Christiana! sed Filium Davidis in durissimo crucis trunco expirantem, heu quàm dissimilis utriusque lectus, vita & mors! ille moriens Berzellai fidem summis extulit laudibus; hic dilecti sui Discipuli fidelitatem, amorem & constantiam: Tu es, qui *Luc. 22. 28. permansisti mecum in tentationibus*; proinde jure merito præ alijs Apostolis hoc peculiari titulo honoratus est: *Discipulus, quem diligebat JESUS.* Et ut amorem suum pietissimus JESUS nunc in cruce moriens adhuc majori cum energemate in eum demonstraret, dolorosissimam Matrem suam, quàm nihil habebat pretiosius, illi tanquam fratri suo in Matrem, *Joan. 19. 27. solatium ac præsidium designavit: Deinde dicit Discipulo: Ecce Mater tua.* O dilecte Christi Discipule! quomodo facta est tibi hæreditas tua præclara! Verè magnam in conspectu crucifixi Magistræ tui inventi gratiam, dum factus es hæres, ac filius talis ac tantæ Matris, imò & frater Filij DEI, gloria hæc sola tua est, & illarum piarum mentium Christo crucifixo & dolorosæ Matri ejus fideliter inservientium, ac cruci adstantium.

2. Sed dic, ô Domine! quare hanc Sacratissimam Matrem tuam non Petro, aut Andrea, aut Jacobo, aut alij Discipulorum tuorum commendasti? Subintrat hic B. Petrus Damianus: *Committit, inquit, Dominus Petro claves Ecclesie, voluit & B. Joanni custodiam MARIE deligere, utraque nimirum Mater, Mater MARIA, Mater Ecclesie, sed MARIA Mater Christi, Ecclesia Mater populi Christiani; de MARIA Christus carnem suscepit, Ecclesiam verò de lateris sui carne produxit.* Verumenimverò hic advertas, rogo, prudens lector! magnam inter utramque Matrem disparitatem, sicut enim Sacratissima *Deipara* longè dignior est Ecclesiâ, quia Mater DEI est, quæ dignitas juxta Angelicum aliquam habet infinitatem, ita & dilectus ille Christi Discipulus longe eminentiori gradu in hoc S. Petrum antecedit. Quare ergo non Principi Apostolorum aut alij Discipulorum hæc pietissima Mater commendata est? Rationem assignat S. Epiphanius: *Manifestum est, inquit, quòd propter virginatatem Joanni Matrem commendavit Dominus.* Et S. Ambrosius: *Tradita est Virgo Joanni conjugium nescienti.* Hinc & Ecclesia: *Cui Christus in cruce Matrem Virginem, Virgini commendavit.* O beata Virginitas! ô salutaris continentia! quanto in pretio apud DEUM & Hominem Christum es, qui etiam in cruce moriens inter lilia pasci voluit. O ani-

S. Epiph. hæres. 78.

S. Ambros. de institut. Virg. c. 7.

S. Ambros. de institut. Virg. c. 7.

me mi! si vis B. Virginem habere in Matrem, imitare pro viribus S. Jo- *Eccli. 15. 2.*
annis puritatem: Et obviabit tibi quasi Mater honorificata; & sicut in gem-
marum republica princeps est adamas, eò pretiosior, quò purior, un-
de Lemma:

In puritate pretium.

Ita continentis animæ non est digna ponderatio: Gemmâ pretiosior *Eccli. 6. 15.*
omni est; impuros odit, & arceat hæc purissima Virgo: Casta placent
superis; foris canes & impudici. Audite Mellifluum: *Virgo*, inquit, *S. Bernb. in*
diligit diligentes se, & prope est in veritate invocantibus se, præsertim his, serm. sup.
quos videt conformes sibi factos in castitate & humilitate, &c. *Salve.*

3. Recordor hîc illius Ethai Gethæi, qui quondam Davidi Regi à
facie impij Absolonis profugo, dum nunc clivum olivarum nudis pedi-
bus & aperto capite flens ascenderet, ex industria occurrit, ei se ad eos-
dem casus & ærumnas, ipsamque mortem perferendam offerens: *Vivit 2. Reg. 15. 21.*
Dominus, & vivit Dominus meus Rex, quoniam in quocunque loco fueris,
Domine mi Rex, sive in morte, sive in vita, ibi erit servus tuus. Plus in
S. Joanne, quàm in Ethai suspice, qui non tantùm Dominum ac Regem
suum ad clivum olivarum, sed ad clivum Golgothæum, ubi erat cruci
suffigendus, contempto omni mortis periculo & Judæorum odio ac op-
probrio, cum afflictissima Matre fidelissimus comes secutus est, quem
ubi patiens JESUS sanguineis oculis juxta crucem stantem vidit, prius-
quam Spiritum suum in manus Patris commendaret, hunc suum Dile-
ctum in manus Matris suæ commendare voluit: *Mulier ecce Filius tuus.*
Mulier dixit: *Ne materna pinum laceraret pectora nomen,* ait Baptista Man-
tuanus. Tum ad Discipulum conversus ait: *Ecce Mater tua:* hanc pro-
inde filiali amore observa, cole, solare, ama & cura, & siquid mihi de-
bes, illi impende, quemadmodum à me vidisti eam coli, amari & cura-
ri. Juvat hîc audire S. Augustinum: *Ecce mater tua; curam,* inquit, *il-* *S. Aug. ser.*
lius habe, eam tibi commendo, suscipe Matrem tuam. Dum hæc pauca dice- *de Pass.*
ret: *illi duo dilecti lacrymas fundere non cessabant; tacebant ambo illi Mar-*
tyres, & præ nimio dolore loqui non poterant; isti duo Virgines Christum au-
diebant & voce loquentem, & ipsum videbant paulatim morientem, ama-
re fiebant, qui amare dolebant: Nam gladius doloris Christi animas utrorum-
que transibat. O si stylo ferreo hoc tertium Christi morientis Verbum in-
timis cordis nostri medullis insculperemus! secundùm exemplar illius
Religiosissimi Viri, de quo recenset Landulphus, qui, quotiescunque *Landulph.*
hæc verba; *Ecce Mater tua* vel audiebat, vel meditabatur, totus ibat in *in vita Chr.*
lacry- *hic.*

lacrymas, quibus cibum & potum sapissimè miscebat. Heu ubi non
stra compassio? Ubi nostræ lacrymæ & animi contritio? Ubi verus &
sincerus amor erga talem Filium ac Matrem? O pietissima Domina!
transfige cor nostrum eodem & amoris & doloris gladio, ut afflictissimi
cordis tui semper memores intimè tibi compatiamur, atque pro viribus
in sustinendis adversis te imitemur. Ita fiat, ô Domina! sed pergamus
ulterius.

4. Magnam sibi laudem quondam promeruit adolescens ille gene-
rosus, & armiger Jonathæ, qui Domino suo ultro sese obtulit, ad quæ-
R. Reg. 14. 7. cunque cum ipso sustinenda pericula: *Dixitque ei armiger suus: Fac om-
nia, quæ placent animo tuo: Perge, quò cupis, & ero tecum ubicunque vo-
lueris.* Accidit, ut Jonathas peculiari instinctu DEI difficillimam con-
tra Philistæos pararet expeditionem, ubi necesse erat per altas & præ-
ruptas petras manibus ac pedibus reptare. Et quid hîc adolescens?
*Ascendit autem Jonathas & manibus & pedibus reptans, & armiger ejus post-
eum;* qui exinde unà cum hero suo maximam Philistinorum stragem edi-
dit, dum ipsi hostes mutuâ se cæde trucidârunt.

Per Jonatham Christum subaudi cruce oneratum, & manibus ac
pedibus per asperrimam Calvariæ rupem reptantem, ut prælium cum
hostibus suis, vah quàm cruentum consummaret. Per armigerum rectè
S. Joannem intelliges cum dolorosissima Matre Dominum suum in af-
censu tam difficili constantissimè sequentem, & inter medios & acerrim-
os hostes prorumpentem, nec eorum opprobria, tela, enses & hastas
formidantem. Tanta vis amoris sinceri est. O fidelissimum amicum,
R. 10. 17. 17. de quo rectè illud sapientis: *Omni tempore diligit, qui amicus est: Et fra-
ter in angustijs comprobatur.* In convivio Simonis & in cœna ultima
nullus Discipulorum defuit; sic nimirum ubi de patinis agitur, multos
numerabis amicos, jam cum pender in patibulo mitissimus Magister,
vix unus cohæret Discipulus & cum eo dolentissima Mater; dignus
proinde, quia socius passionis, ut & Christi Frater fieret & Filius tantæ
Gen. 44. 20. Matris. O verus *Beniamin*, id est, Filius doloris, quia sub cruce tem-
pore passionis & summi doloris genitus est: *Ecce Filius tuus.* Supra quod
Guarric. Abb. ser. 4. de Assumpt. *Guarricus Abbas: Decebat, inquit, ut Matri Domini non alius obseque-
retur, quàm Dilectus Filij; quatenus & Mater semper suspirans Filium, in
Dilectum Filij suavins respiraret.*

5. Mirabitur nonnemo, quare Joseph Ægyptiorum Pro-Rex vit
aliàs mitissimus in fratres tamen suos aded austerus fuerit & tanquam
ad alienos durissimis verbis sit illis locutus? aut forte non amabat illos?
& qui-

& quidem sincero ac fraterno amore; cur ergo illos tam durè tractavit, ac præsertim uterinum fratrem suum Beniaminum, in cujus sacco occultè calicem suum imponi, & velut furem ingratiſſimum eum comprehendi jussit: *Scyphum autem menm argenteum & pretium quod dedit tritici, pone in ore sacci junioris. Factumque est ita.* Gen. 44. #

Verumenimverò alia sunt DEI, alia hominum judicia, ad hoc enim faciendum eum summus compulſit amor, amabat quippe fratres suos, & ideò quia amabat, eos cruciabat, non ignorans, quòd in amore non vivatur sine dolore; hinc & dilectissimo & innocentissimo fratri suo Beniamino omnium minimo calicem in saccum occultè mitti jussit, quia eum ferventiùs quàm cæteros omnes diligebat: *Scyphum misit, ait S. Ambrosius, ut fratrem, quem diligebat, pià frauderevocaret: rem statuit rapinæ, ut obsidem teneret gratiæ.* S. Ambr. in hunc. loc.

Dixi: Inter cæteros Apòstolos S. Joannes Christo verus Benjamin extitit, & inter dilectos omnes dilectissimo, unde & in suprema illa cœna ob eminentem castimoniam decorem eum in Divinissimo pectore suo recumbere fecit, ut ex hoc gratiarum fonte fluente hauriret sacri Evangelij & secreta Divinitatis. Sed & amarissimo passionis suæ calicem ipsi præ cæteris omnibus propinavit, atque inter Apòstolos primum Martyrem effecit, non tunc, quando calicem veneno mistum sine damno ebibit, aut in ferventis olei dolium missus est, aut ob invictam evangelizandi constantiam in Pathmos insulam relegatus, sed tunc potissimum passionis & martyrij calicem bibit, quando patienti JESU in cruce & afflictissimæ Matri ejus concrevissimæ adstitit. Audiamus doctissimum Olorium: *Crucifixus, inquit, fuit ejus gladius, hic enim Martyrem fecit, & idem doloris gladius, qui Cor MARIÆ transverberavit, scilicet Christus in carne, hic idem Joannem Martyrem fecit; ô illustre martyrium! quem Christi dolores Martyrem effecerunt, verè calicem Christi bibit Joannes, dum Christi passione ipse torquetur.* Valde igitur honorandus est beatus Joannes, quia Filio DEI dilectissimus, quia ei simillimus, quia Virgo in ævum permansit; quia Christo patienti & dolorosæ Matri individuus comes; quia à moriente JESU in donum SS. Matrem suam accepit, quod summo operè ejus celsitudinem commendat; quia cum Matre dolorosa viginti duos circiter annos sanctissimè conversatus, &c. Quas ergo referemus tanto viro gratias? Quid pro tot fidelissimis SS. Deiparæ ac Dominæ nostræ obsequijs impensis? Et quid est, quod apud talem ac tantam Matrem nobis non valeat impetrare? Hinc rectè Arnoldus Carnotensis: *Intueor ergo quadrigam, qua currendum est ad Patrem, sic debere* Arnold. Carnot. 17. de V. D.

debere distingui, ut per te, ô Joannes! ad Matrem, per Matrem ad Filium; per Filium verò pertingere possit pœnitentis affectus ad Patrem. Fac hoc, mi Lector! & vives.

6. Revertor ad afflictissimam Matrem, jam non Matrem DEI, *Joan. 19. 26.* sed Filij Zebedæi: *Mulier*, ait moriens JESUS, *ecce Filius tuus.* O duram ab expirante tali ac tanto Filio consolationem, omnium piarum mentium commiseratione dignissimam: O sermo, tubintrat hîc Mellifluus, qui & ipse hîc definit esse melleus: O sermo! penetrabilior omni gladio ancipiti, pertingens usque ad divisionem anime & spiritûs; quomodo sanctissimam animam tuam non pertransiret hæc auditio, quando hæc nostra, licet saxea, licet ferrea pectora solâ recordatione franguntur: *Mulier ecce Filius tuus?* O commutationem! Joannes tibi pro JESU traditur, servus pro Domino, Discipulus pro Magistro, Filius zebedæi pro Filio DEI, homo pro DEO vero. Et quid ad hoc mœstissima Virgo? Audi ipsam ad S. Birgittam loquentem: *Tunc rupta sunt omnia viscera mea præ compassionem Filij mei, &c.* Audiebat quidem vocem dulcissimi sui Jacob, vocem amabilem, vocem sibi notissimam atque dilectissimam, & quidem nunc supremam: *Anima mea liquefacta est, ut Dilectus meus locutus est.* *Zachar. 3. 3.* Sed non aliud videbat nisi manus Esau: *Et JESUS erat indutus vestibus sordidis*, tormenta enim, quæ patiebatur, illum mortis reum, ac peccatorem infamem indigitabant, mox autem infontem declarabat Jacobum, quia ipse peccata multorum tulit. *Isa. 53. 12.* O luctus! ô mœror! ô dolor! magnus quidem erat S. Joannes, sed tamen Filius DEI non erat, sed Zebedæi piscatoris. Verùm quia placuit Divinissimo Filio, placuit & dolorosissimæ Matri, quorum cor unum & anima una erat, hinc eum in Filium adoptivum lubenti animo acceperat, & loco amantissimi Filij, quoad vixit, & in cœlum migravit, constanter habuit, cum quo sæpius de Christi patientis & crucifixi doloribus, aliisque arcanissimis mysterijs peramanter conferebat: Et quis dicet, quantum dilectus ille MARIÆ Filius ex quotidiana hac conversatione in virtutum ac scientiarum sublimissimarum genere profecerit? Juvat hîc pro reflexione morali audire B. Petrum Damianum: *Sicut, inquit, S. Joannes stans re ipsa cum Virgine juxta crucem, eam à Christo in Matrem accepit; ita si meditatione frequenti illi ad crucem astiteris, idem te impetraturum esse confide.* S. Elzearium consulamus, quem adhuc infantulum ad preces Garzendæ pijsimæ Matronæ Christus Dominus SS. Matri suæ, velut alterum Joannem commendavit: *Ne sis sollicita, inquiebat Christus ad Garzendam, ego enim illum jam commisi meæ Matri, eamque dedi illi in Magistram.* O quantus Disci-

S. Bern. ser.
super Sig.
Magn.

Cant. 5. 6.
Zachar. 3. 3.

Isa. 53. 12.

B. Dam. in
hunc loc.
Ex vita S.
Elzearij.

Discipulus sub tali ac tanta Magistra! virginitatem in honorem hujus dolorosæ Virginis etiam in conjugio servavit illibatam, ferè assiduo per meditationem habitans in Vulneribus & CORDE JESU! ô utinam omnes, qui Christiano gloriantur nomine, hanc dolorosam Virginem in Matrem eligerent, simul & Magistram, ejusque salutaria monita ac doctrinam audirent: *Beatus*, inquit ipsa, *qui audit me; qui me invenerit, Prov. 8. 34. invenerit vitam.*

7. Mirabilis fuit illa visio, quam quondam Jacob de via fessus, capite super lapide inclinato, placidam captans quietem habuit, ubi prodigiosam illam scalam super terram stantem, atque cacumen ejus cœlos tangens, Angelos quoque per eam ascendentes & descendentes, ac denique ipsum cœli terræque Dominum huic scalæ innixum conspicatus est, ex qua visione mirum in modum confortatus, & insolitâ lætitiâ perfusus, de somno evigilans exclamavit: *Verè Dominus est in loco isto, &c.*

Gen. 28. 16.

Plura in hac pereleganti figura abscondita sunt mysteria, quæ à diversis diversimodè dilucidantur; sed ad nostrum propositum peroptimè A Lapide: *Dominus*, inquit, *scala incumbens est Christus in cruce pendens; Cornel. etc. crux enim est scala & via, per quam Christus, omnesque Christiani in cœlum conscenderunt, & in dies conscendant;* neque aliam tibi viam finge, aut pinge, prudens Lector!

Per eandem mirabilem scalam S. Bernhardus SS. Deiparam ac Matrem dolorosam subaudit: *Hec*, inquit, *est scala Jacob, &c. per quam, & qua mediante Electi, imò & peccatores verè contriti ac pœnitentes ad cœlestem patriam possunt ascendere. Ita quondam vidit V. P. Leo intimus S. Francisci Seraphici Socius, cui in visione duæ objectæ sunt scalæ, rubei coloris una, altera candidi, quarum summitas apicis ad cœlum usque pertingebat; rubræ innixus erat Christus non amæno, sed subirato vultu ad severum animas evocans tribunal; & dum plures per scalam illam ad cœlum contendebant evadere, casso labore ac superiore vi repulsæ à summo deorsum corruerant, dum interim aliæ animæ per scalam niveam, quam SS. Virgo & Mater Christi tenebat, facili conatu ad cœlum conscenderunt. O quàm dispar hic erat eventus! Mysterium accipe.*

S. Bernh. de B.V. p. 394. Ex Chronico Minorum Latino lib. 6. c. 27.

Licet pientissimus orbis Reparator Christus per passionem ac mortem suam condignè & abundanter pro nobis apud Patrem satisfecerit: *Delens quod adversus nos erat chirographum decreti, quod erat contrarium nobis, & ipsum tulit de medio, affigens illud cruci;* Et hinc meritò omnis

Col. 2. 14.

spe

Spes nostra & tota prædestinationis series in meritis & passione Christi debeat esse fundata; sed quia simul & districtissimi Judicis officium sustinet, qui secundum justitiam & nostra judicabit merita ac demerita; ideo necessaria valde nobis est dolorosæ & pietissimæ Matris misericordia, qua erigamur, & fulciamur, potens enim est, quia Mater Judicis. Proinde rectè ad illius clementiæ thronum omnes appellant miseri, ut per merita crucifixi JESU, & potentissimam hujus afflictissimæ Matris intercessionem vitâ gratiæ & gloriæ æternum vivant: Potens est, subintrat hic Richardus à S. Laurentio, *MARIA ad protegendum: Unde ipsi potest securè dicere servus ejus illud Job: Pone me juxta te, & cujusvis manus pugnet contra me.* Et nunquid olim in Ægypto à Pharaone dictum fuit: *Ite ad Joseph, & quidquid ipse vobis dixerit, facite.* Erat sine dubio solus ille Pharaon Ægyptiorum Rex, & terræ illius, atque subditorum Dominus, voluit tamen realiter honorari Josephum, dum ei plenariam conferebat autoritatem pro libitu de alimentis & subditorum salute disponendi. Ita benignissimus DEUS & Homo Christus Rex sæculorum, ut SS. Matrem suam honoraret, voluit, ut per eam cum

dona gratiæ & gloriæ, aliâque corporis & animæ bona obtineamus,

Ite proinde, ô Clientes Mariani! ad hanc SS. Matrem ve-

stram, & hanc dolorosam, & quidquid ipsa vobis dixerit, facite.

CON.

*Rich. à S.
Laur. lib. de
laud. Virg.
part. 1.
Job. 17. 9.
Gen. 41. 36.*